

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *h. a. k.*

Cím: *Lehet már alkudni a csarnokban*

Forrás: *Magyarország*

Bp.
(Helv)

1920 *IV/21*
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.6

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Lehet már alkudni a csarnokban

Szidják a tojás-szindikátust — Tovább esnek az árak — Az olcsóságtól azért még messze vagyunk

Budapest, április 20.

(A Magyarország tudósítójától.) Bár nagy tömeg hullámzik a fülledt levegőjű csarnokban és a verőfényben uszó dunai piacon, a közönség vásárló kedve még mindig nem tért vissza és az örömtől sugárzó arcok csak arról tanuskodnak, hogy az árak olcsóbbak lettek, de nem arról, hogy már valóban olcsók. — A baromfi piac meglehetősen üres. Mindössze pár ketrec van kint, azonban a pulykák, csirkék és gyöngytyukok még mindig *tuldrágák a közönség számára*. Egyébként egy három és félkilós pulykéért 350 koronát, másfélkilós kakasért 180 koronát, rántani való idei csirkéért 90 koronát kérnek, míg egy valamivel nagyobbacska csirke, amelyre merészen ráfogta jöttaplál tulajdonosnője, hogy „ősi keltés“, 130 koronáért volt csak kapható. *Tojás szerencsére még mindig nagy mennyiségben van, erősen is vásárolják, s kicsinyben 2 korona 50 fillérért, nagyban 2 korona 40 fillérért kapható.* — Minden baromfi-kereskedő és libáskófa egyértelműleg szidja a szindikátust, vagy ahogy ők mondják, a „szindikációt“ és egyedül ezt okolják az árak magasságáért. Azt mondják, hogy a vidéki ember, ki husz-harminc év óta szokva van egy baromfi-kereskedőnek felküldeni az árut és megbizik benne, hogy az előnyösen adja el számára, *nem hajlandó a*

szindikátusnak baromfit adni, mert nincs bizalma iránta, annál kevésbé, mert a múltban állítólag szomorú tapasztalatokra tett szert.

Még most is vannak egyes élelmiszerfelhozatali társaságoknak kiegyenlítően számlái a termelőknél. A hűtőházban szerinük nagymennyiségű baromfi van beraktározva és nagy veszélyt látnak abban is, hogy a tojást a hűtőházba való beraktározás által egyidőre el akarják vonni a közfogyasztás elől, mert ez

gátat vet a tojás további áresésének.

A csarnok bejáratánál hagymát és dughagymát árulnak. A hagyma 5—4.80 koronára van kiterve, dughagyma 5 koronára, de már látják, hogy vásárló szándékkal közeledem a zsákok felé, siettek kijelenteni, hogyha szépen megkérem őket, akkor 2.50-ért is odaadják a dughagymát. A kereskedők általában megszeppentek, mióta látják, hogy a közönség tartózkodik a vásárlástól és ha a közönség továbbra is okosan viselkedik és csak a legszükségesebbeket vásárolja s ott sem adja meg első kérésre a kívánt árat, ugy

biztosra vehető, hogy az áresés egyhamar nem fog megszűnni.

A halpiac meglehetősen pang. Pontyot nagyszám szerint 40—90 koronáért árulják különként. A jegelt fehérhal 28—40 koronába kerül, de az árusítólegény kijelentése szerint nem is ér többet. A márnát 80 koronáért kínálják különként, de nem igen akad vevője.

A mészárszékeknél helyenként már tolongnak is az emberek, de ha közelebb megyünk kiderül, hogy ezek is inkább érdeklődők, mint vásárlók. A marhahúsárak a következők: eleje 84—96 korona, hátulja 80—90 korona, pacal 26—28 korona, de a mészáros maga mondja, hogy rövidesen sokkal

olcsóbb lesz. Borjúhús 80—90 koronáért kapható. A mészárosok jökedve együtt hanyatlott az árakkal és néhányan azzal próbálják magukat vigasztalni, hogy az áresés nem lehet tartós, mert

a marhakereskedők a következő felhajtásnál kárpotolni akarják majd magukat

a legutóbbi tetemesnek mondható veszteségükért. Borjúláb 10—14—18 koronás árban van kiirtva, borjúvelőt 30—35 koronáért adnak.

A sertésus ára szintén kezd leszállni az elérhetetlen magasságból. A cambot 80 koronáért mérik, a karajt pedig 90—100 koronáért. Tarja már 70 koronáért kapható. Szép hájért 140 koronát kérnek, gyengébb minőségű azonban már 100 koronáért is kapható. Az olvasztani való szalonna 130 koronába kerül.

4 csir 170—190 koronába

Jegy ellenében pedig 125 koronába kerül. A jüstölt szalonna ára 170—180, a paprikásszalonna ára 180—190 korona között váltakozik. Az egyik sertésnagyvágó márványasztalán zsufolásig vannak felrakva az inycsiklandó falatok, a pult előtt azonban csak egy öreg néni áll, ki hosszas tanácskozás és válogatás után vásárol egy kis „füd-farkát“. A krimolinkolbászt 88, disznósajtot 60, sonkát és „kötözött“ sonkát 170 koronáért mérik különként.

A nyárisszalámi ára 96—100 korona, a páros debreceni 70 koronáért, a virstli 74 koronáért, füstöltus 120—150 koronáért kapható kilónként. Füstölt fej 90, friss fej 50—60 korona kilónként.

A zöldségpiacon további

tetemes árhangatlás várható.

amennyiben most jön a zöldségfelhozatal tulajdonképpen ideje. A zöldségárak olcsóbbodása lenyomta a szárazfözelékek árát is, így szárazbabot 15—18 koronáért, szárazborsót 25—30 koronáért lehet kapni. Egyedül a mák trónol még nagy magasságban, mert azt 58 koronáért mérik. Saláta 1.50—2.50 korona fejenként. Spárga igen nagy mennyiségben van; a vékonyabb fajta 8—10—14,

az ugynevezett szőlőspárgát 16—20 koronáért árulják. Levesbe való zöldség 6—10 korona, petrezselyem egy csomó 1 korona. A *kelkáposzta aránytalanul drága*, 22 korona kilója. Retek 2.30—3—5 korona. A karzaton 1.80—2 koronáért árulják a citromot. Torma 15—20 koronába kerül, de

valamennyi árus biztat minket, hogy alkudjunk, mikor látja, hogy drágának találjuk az árakat.

Az „*Ustos*“ sörsajt 120, margarin 140 koronáért kapható. Nagy mennyiségben látni a karzaton valami vajformájú anyagot, melyet

mézvaj

néven egykilós csomagokban árulnak 100—120 koronáért. A kereskedők kijelentése szerint ez a cseh származású áru *édesítésre szolgál és gyurt tésztáknál cukor és vaj helyett használható*. Megízkeltem, de csak vérszegényeknek ajánlhatom, amennyiben erősen — *vasizű*.

A dunaparti nyílt piacon főként almát látni nagy mennyiségben, melynek nagy része azonban már kezd a *foszasztás számára használatatlanná* válni: kilóját 12—24 koronáért mérik. A *paraj és sóska ára* ismét esett valamivel, most 5—6 koronába kerül. A *virágok* még mindig nem akarnak az olcsóbb holmi közé tartozni és természetes, kék-kötényes sváb árusnőjük egy cserép muskátlitol csak 20, százszereséptől csak 15 korona ellenében hajlandó megválni. A saláta itt 1—1.20 koronáért kapható.

Az egyik *hagymaárusnál* még nagymennyiségű *dughagymát* láttam. A fekete táblácskán 5 koronás ár volt felírtatva. Mikor alkudozni kezdtem, a jóképű legény először három koronánál olcsóbban nem akarta adni fonnyadt kincseit, látván makacsságomat, felállt és azt mondta:

— No látom, hogy az ur csakugyan vásárolni akar egy zsákkal. Isten neki, fizessen egy liter bort, vagy kettőt, odaadom az egész zsákkal.

És nagyon csodálkozott, mikor ezt a valóban kecségtető ajánlatot sem fogadtam el. (h. a. k.)